

آیا میتوان داخل سازه فضاکارزیست؟!

معرفی قالب‌های قابل زیست سازه فضاکار و طراحی یک نمایشگاه با استفاده از این قالبها

مریم قربان زاده^{۱,*}

^۱- عضو هیات علمی دانشکده هنر دانشگاه بجنورد، بجنورد، خراسان شمالی، ایران

خلاصة

توانایی سازه فضاکار در پوشاندن دهانه های بزرگ برای مهندسین سازه جالب است. در رابطه با معماران، زیبایی بصری سازه فضاکار است که آنها را جذب کرده است. براستی که سازه های فضاکار جذاب هستند و میتوانند فضاهای بزرگی را با مصالح کمتری نسبت به سیستم های ساختمانی سنتی پوشانند. اما آیا آنها میتوانند تمام نقش های سازه ای و معماری را اجرا کنند؟ تفکر غالب بر این است که نقش سازه فضاکار صرفا در ایجاد سقف پوشاننده ساختمان است، اما نمونه هایی از سازه های فضاکار وجود دارند که میتوان آنها را به عنوان یک ساختمان کامل در نظر گرفت و امکان زیست در درون یک سازه فضاکار را تجربه کرد. در این مقاله سازه فضاکاری تحلیل می گردد که قابل سکونت است و ضمن باز شناسی چگونگی شکلگیری کالبدی آن به طراحی یک فضای نمونه در داخل آن اقدام می گردد.

كلمات کلیدی: سازه فضاکار، حداست بصری، قابلیت سازه‌ای قابهای فضاکار، قابلیت معماهی قابهای فضاکار

١. مقدمة

معماری همیشه چیزی بیشتر از ساخت یک سرپناه ساده بوده است. اولین ساختمانهای مهم برای تقدیس کردن خدایان برپا شده اند، در ابتدای رنسانس، هم، ساختمانها برای تقدیس بشر بر پا شدند. [۱] اما، هدف معماری، قرن بیستم تحلیل، حست؟

بدیهی است هیچ مهندسی، بی نظمی را یک هدف رفیع نمی داند، همین طور قابلیتهای فنی به تنها یی هدف ارزشمندی نمی باشد. حد وسط واقعی معماری فضا است. یک واسطه که باید توسط شکل‌های مادی ایجاد شود. با اینحال، طراحان، اغلب اصل هدف‌شان را گم می کنند و توجه ویژه را بر شکل می گذارند، غافل از اینکه آنچه دغدغه معماری این قرن است مساله فضاست.

علاوه بر این، شاید بدون اغراق بتوان گفت که هدف معماری قرن اخیر پیوند با سازه است و آنهم نه فقط به صورت سطحی و ظاهری، بلکه پیوندی عمیق و ناگستینی که قابلیتهای هر یک بر رشد و تعالی حیطه دیگر اثر گذار باشد. هم اکنون تعداد انگشت شماری ساختمان به ویژه در کشورهایی نظیر کشور ایران وجود دارد که در طراحی و شکلگیری تا آتالیز و محاسبه به این پیوند ناگستینی وفادار باشند.

* کارشناس ارشد تکنولوژی معماری
Email: ma.ghorbanzadeh@ub.ac.ir